

Ligia Cristea, Camelia Vlad, Carmen Luca, Adina Giuclea

Teste REZOLVATE pentru reușita la examenul de DEFINITIVARE

Limba și Literatura română și
Matematică – Metodica predării
acestora în învățământul primar

TESTE

Testul I

SUBIECTUL I

(60 de puncte)

A. LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ (30 de puncte)

1. Se dă textul:

Copilo, pune-ți mânilor pe genunchii mei.
Eu cred că veșnicia s'a născut la sat.
Aici orice gând e mai încet,
ca și cum nu ți-ar bate în piept
ci adânc în pământ undeva.
Aici se vindecă setea de mântuire
și dacă ți-ai sângerat picioarele
te așezi pe un podmol de lut.
Uite, e seară.
Sufletul satului fâlfâie pe lângă noi,
ca un miros sfios de iarbă tăiată,
ca o cădere de fum din streșini de pae,
ca un joc de iezi pe morminte înalte.

(Lucian Blaga, *Sufletul satului*)

**podmol* – mâl, nămol sau teren mâllos

Scrieți, pe foaia de examen, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

- Despărțiți în silabe cuvântul **mântuire**.
- Transcrieți, din textul dat, un cuvânt cu diftong.
- Precizați sinonimul cuvântului **încet**.
- Alcătuți un enunț în care cuvântul **mei** să aibă o altă valoare morfologică decât cea din textul dat.
- Precizați funcția sintactică a cuvintelor subliniate în textul dat: **ca un miros**.
- Transcrieți, din textul dat, o propoziție subordonată, precizându-i felul.
- Explicați, într-un text de 4-6 rânduri, semnificația versurilor:
Aici orice gând e mai încet,/ca și cum nu ți-ar bate în piept,/ci adânc în pământ undeva.

2. Redactați un eseu de minimum 500 de cuvinte în care să prezentați **tema și viziunea despre lume într-un text epic aparținând lui Ioan Slavici**.

În elaborarea eseului veți avea în vedere următoarele repere:

- prezentarea a trei elemente de structură și de limbaj ale textului epic, semnificative pentru textul ales (de exemplu: acțiune, personaje, conflict, relații temporale și spațiale, incipit, final etc.);
- prezentarea modului în care tema se reflectă în textul epic ales prin comentarea a două episoade/secvențe;
- două trăsături care fac posibilă încadrarea textului epic ales într-o tipologie, într-un curent cultural/literar sau într-o orientare tematică.

Alt subiect posibil

Redactați un eseu de minimum 500 de cuvinte în care să prezentați **particularitățile unei nuvele prin referire la un text narativ aparținând lui I. Slavici (Moara cu noroc).**

În elaborarea eseului veți avea în vedere următoarele repere:

- precizarea temei nuvelei;
- prezentarea a trei elemente de structură, de construcție a discursului narativ și de limbaj ale nuvelei alese (de ex.: instanțele comunicării narative, perspectiva narativă, acțiune, momentele subiectului, conflict/conflicte, incipit, final, moduri de expunere, repere spațio-temporale, tipologia personajelor, modalități de caracterizare a lor, limbajul naratorului etc.);
- comentarea unui episod/a unei secvențe narative semnificativ(e) pentru evidențierea personajului principal din nuvela aleasă.

Notă: Ordinea integrării reperelor în cuprinsul eseului este la alegere.

Pentru **conținutul** eseului veți primi **16 puncte**.

Pentru **redactarea** eseului veți primi **4 puncte** (*organizarea ideilor în scris, abilități de analiză și de argumentare – 1 punct; utilizarea limbii literare – 1 punct; ortografia, punctuația – 1 punct; așezarea în pagină, lizibilitatea, respectarea limitei de spațiu – 1 punct*).

B. MATEMATICĂ (30 de puncte)

1. O rețea de magazine de mobilă are trei depozite în București. În primul depozit se află un număr de scaune egal cu suma numerelor de scaune din celelalte două și în al doilea se află cu 584 mai multe scaune decât în al treilea. Știm că în total rețeaua dispune de 1968 de scaune.

- a) Scrieți numărul 584 din baza 10 în baza 2.
- b) Aflați numărul de scaune din al doilea depozit folosind metoda grafică.
- c) Aflați câte scaune ar trebui mutate din al doilea depozit în al treilea pentru a fi un număr egal de scaune în cele două depozite.

2. Pe podeaua unei camere de formă dreptunghiulară cu perimetrul de 18 m se montează plăci de marmură de formă dreptunghiulară cu lățimea de 40 cm și lungimea de 125 cm. Se știe că lățimea camerei este cu 1 m mai mică decât lungimea camerei.

- a) Aflați dimensiunile camerei.
- b) Aflați în metri lungimea diagonalei camerei și rotunjiți acest număr până la cel mai apropiat număr natural.
- c) Cum trebuie așezate plăcile de gresie astfel încât acestea să nu fie tăiate? Câte astfel de plăci sunt necesare?

3. În triunghiul isoscel ABC avem $AB = AC = 10$ cm și $BC = 12$ cm. Fie D, E și F picioarele înălțimilor din A, B și respectiv C pe laturile opuse.

- a) Aflați aria triunghiului ABC.
- b) Determinați lungimea înălțimii din B a acestui triunghi.
- c) Aflați sinusul unghiului A.

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

A. METODICA PREDĂRII LIMBII ȘI LITERATURII ROMÂNE (15 puncte)

Competența specifică *Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute* face parte din Programa școlară pentru clasa pregătitoare, *Comunicare în limba română*, aprobată prin O.M.E.N. nr. 3.418/19.03.2013.

1. În baza competenței date, oferiți două exemple de activități, care se pot derula într-o lecție de consolidare.

2. Având în vedere una dintre activitățile de învățare, arătați cum valorificați audierea unor povești citite/înregistrate/povestite de adulți/copii sau vizionarea unor secvențe din emisiuni pentru copii.

Insistați pe următoarele aspecte:

- rolul mijloacelor multimedia;
- caracterul lor formativ-educativ pe termen lung;
- argumentele aduse în favoarea utilizării lor la orele de comunicare, la clasa pregătitoare;
- interactivitatea lecției;
- raportul între termenii ce îi dau lucrării valoare: corectitudine, concizie, claritate, integralitate;
- nuanțarea demersului educativ;
- susținerea lui prin exemple edificatoare.

B. METODICA PREDĂRII MATEMATICII (15 puncte)

Competența specifică *Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (sumă, total, diferență, =, +, -) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme* face parte din Programa școlară pentru clasa pregătitoare, *Matematica și explorarea mediului*, aprobată prin O.M.E.N. nr. 3.418/19.03.2013.

1. În baza competenței date, oferiți două exemple de activități care se pot derula într-o lecție de consolidare.

2. Având în vedere una dintre activități, arătați cum puteți valorifica oricare dintre aceste situații de învățare: crearea unor probleme simple după imagini date; formularea și rezolvarea unor probleme pornind de la o tematică dată, prin schimbarea numerelor/acțiunilor/întrebării dintr-o problemă rezolvată; schimbarea componentelor unei probleme (date numerice, tematică, acțiuni), fără a se modifica tipul; transformarea unei probleme de adunare într-una de scădere și invers; transformarea unei probleme prin extinderea sau prin reducerea numărului de operații.

Notă: Se punctează corectitudinea și coerența textului redactat (1 punct) și încadrarea analizei în limita de spațiu precizată (1 punct).

REZOLVĂRI TESTE

Testul I

SUBIECTUL I

A. LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

1.
 - a) *mân-tu-i-re*
 - b) *setea*
 - c) *domol*
 - d) **Ai mei** au plecat.
Ai mei – pronume posesiv
 - e) **ca un miros** – complement circumstanțial de mod
 - f) **dacă ți-ai sângerat picioarele** – propoziție subordonată condițională
 - g) Versurile accentuează modalitatea prin care este perceput timpul în satul românesc. Epitetul „încet” accentuează lentoarea cu care se desfășoară viața în acest spațiu. Țăranul român se află într-o legătură strânsă cu natura și, implicit, cu pământul: „adânc în pământ undeva”.

2. Redactați un eseu de minimum 500 de cuvinte în care să prezentați tema și viziunea despre lume într-un text epic aparținând lui Ioan Slavici.

În elaborarea eseului veți avea în vedere următoarele repere:

- prezentarea a trei elemente de structură și de limbaj ale textului epic, semnificative pentru textul ales (de exemplu: acțiune, personaje, conflict, relații temporale și spațiale, incipit, final etc.);
- prezentarea modului în care tema se reflectă în textul epic ales prin comentarea a două episoade/secvențe;
- două trăsături care fac posibilă încadrarea textului epic ales într-o tipologie, într-un curent cultural/literar sau într-o orientare tematică.

Moara cu noroc, Ioan Slavici

Opera literară „Moara cu noroc” a fost inclusă în volumul de nuvele „Novele din popor” publicat în anul 1881.

„Moara cu noroc” este o nuvelă psihologică deoarece are subiectul concentrat pe conflictul interior al personajului principal al cărui suflet este frământat atât moral, cât și spiritual. Nuvela psihologică surprinde personaje care reprezintă diverse medii sociale și care sunt animate de o dorință puternică de înăvuițire, parcurgând astfel un proces de dezumanizare. În plus, apar mijloace de investigare psihologică care analizează stările prin care trec personajele, iar în descrierea psihologică sunt folosite monologul interior și dialogul, ca moduri de expunere, introspecția și stilul indirect liber, însoțite de notația gesticii și a mimicii. Totodată, opera se încadrează în curentul literar realism deoarece apare perspectiva narativă obiectivă prin nararea la persoana a treia, omnisciența și omniprezența naratorului, verosimilitatea și veridicitatea, dar și datorită prezentării societății ardelenesești din ultimele decenii ale secolului al XIX-lea. Sunt prezente și personajele tipice reprezentative pentru o categorie socială: Ghiță reprezintă tipul câr-

ciumarului dornic de îmbogățire, Lică este Sămădăul, dar în același timp și tâlharul, iar Pinteaa, jandarmul.

Titlul operei indică locul în care se desfășoară acțiunea, numele hanului sugerând șansa de îmbogățire a lui Ghiță. În „Moara cu noroc“ sunt prezente mai multe teme: dezumanizarea omului determinată de obsesia pentru bani, de dorința de înavuțire, dar și supratema destinului.

Ca în orice nuvelă psihologică, timpul și spațiul sunt foarte bine precizate. Cârciuaa este așezată într-un loc pustiu, la o răscruce de drumuri. Descrierea inițială a spațiului anticipează deznodământul tragic: „cinci cruci stau înaintea morii“, „locurile rele“. Acțiunea se desfășoară pe parcursul unui an între două repere temporale cu valoare religioasă: de la Sfântul Gheorghe până la Paștele din anul următor.

Cizmarul Ghiță care este nemulțumit de condiția socială pe care o avea într-un sat transilvănean se hotărăște să ia în arendă hanul „Moara cu noroc“ fără să țină cont de vorbele bătrânei, mama Anei. La moară apare Lică Sămădăul, cel care conducea zona. Ghiță înțelege că atât timp cât va sta acolo va depinde de Lică. De aceea, intră în afaceri necurate cu el și începe să strângă bani. În același timp, Ghiță se înstrăinează treptat de familie, dar în primul rând de soția lui, de Ana. Când este chemat ca martor, în procesul Sămădăului, care este bănuțit că tâlhărise și omorâse împreună cu tovarășii lui o femeie și pe copilul ei, depune mărturie falsă. Ghiță începe, însă, să aibă remușcări și îi promite jandarmului Pinteaa că i-l va da pe Lică. Hotărându-se să plece la Ineu după Pinteaa, Ghiță îl lasă la han pe Lică, folosind-o pe Ana ca momeală. La întoarcere o ucide pe Ana. Din ordinul lui Lică, Răuț îl omoară pe Ghiță și îi dă foc morii. Pentru a nu fi prins de Pinteaa, Lică se sinucide sfărmandu-și capul de un stejar.

Perspectiva narativă este una obiectivă. Întâmplările sunt relatate la persoana a treia de către un narator omniprezent și omniscient. Pe lângă perspectiva obiectivă a naratorului apare și tehnica punctului de vedere prin cele două intervenții simetrice ale bătrânei din incipitul („Omul să fie mulțumit cu sărăcia sa, căci, dacă-i vorba, nu bogăția, ci liniștea colibeii tale te face fericit“) și din finalul nuvelei („Așa le-a fost data!...“).

Conflictul central este unul moral, psihologic. Conflictul interior al lui Ghiță evidențiază oscilația între dorința de a rămâne om cinstit și dorința de a se îmbogăți alături de Lică. Conflictul exterior constă în înfruntarea dintre Ghiță și Lică. Fiind un om independent, Ghiță se vede nevoit să accepte colaborarea lui Lică și de aceea echilibrul interior va avea de suferit.

Stilul operei este sobru, fără podoabe, limbajul naratorului și, totodată, cel al personajelor valorificând atât limbajul regional, ardelenesc, cât și cel popular („bumbi“, „carmajin“, „pieptar“).

Prin conflictul interior și prin frământările din planul conștiinței personajelor, prin temă, prin tipologia personajelor și prin stil, opera „Moara cu noroc“ de Ioan Slavici este o nuvelă psihologică de factură realistă.

Alt subiect posibil

Redactați un eseu de minimum 500 de cuvinte în care să prezentați **particularitățile unei nuvele prin referire la un text narativ aparținând lui I. Slavici (Moara cu noroc).**

În elaborarea eseului veți avea în vedere următoarele repere:

- precizarea temei nuvelei;
- prezentarea a trei elemente de structură, de construcție a discursului narativ și de limbaj ale nuvelei alese (de ex.: instanțele comunicării narative, perspectivă narativă, acțiune, momentele subiectului, conflict/conflicte, incipit, final, moduri de expunere, repere spațio-temporale, tipologia personajelor, modalități de caracterizare a lor, limbajul naratorului etc.);
- comentarea unui episod/a unei secvențe narative semnificativ(e) pentru evidențierea personajului principal din nuvela aleasă.

Nuvela *Moara cu noroc* este prima nuvelă realist psihologică din literatura română, inspirată din viața satului ardelean, bine cunoscută de autor, originar din Ardeal. Nuvela apare în anul 1881 în volumul „Novele din popor” și este emblematică pentru opera lui I. Slavici. În această perioadă, sub influența Războiului de Independență, chiar și lumea satului este afectată de procesul de dezumanizare, ca urmare a pătrunderii influențelor capitaliste în mediul rural și a dorinței țăranilor de îmbogățire rapidă.

Nuvela poate fi definită ca specie a genului epic în proză, cu un singur conflict și număr mic de personaje. În cadrul nuvelei, autorul insistă asupra trăsăturilor și evoluției personajelor, în detrimentul acțiunii. Cuvântul „nuvelă” provine din cuvântul „nouvelle” de origine franceză și se traduce prin „noutate”. În literatura română au mai scris nuvele M. Eminescu și I.L. Caragiale. Nuvela este o operă de mică întindere, comparativ cu romanul. Nuvela *Moara cu noroc* are 17 capitole și este redactată specific realismului, de un narator obiectiv care relatează cu veridicitate faptele atent observate, la persoana a III-a. Limbajul folosit valorifică cuvintele populare și include anumite regionalisme ardelenesti, însă autorul se concentrează pe analiza psihologică și pe conflictul interior care ruinează destinul personajului principal, aspecte pe care le exprimă în cuvinte simple, ușor de înțeles.

Tema nuvelei *Moara cu noroc* este dorința de înavățire cu orice preț și consecințele pe care aceasta le are asupra individului: pierderea echilibrului interior dintre onestitate și dorința nestăvilită de câștig, ce dă naștere unui șir de compromisuri, care afectează demnitatea umană. Este de dorit ca omul să dorească să-și îmbunătățească modul de a trăi, capacitățile intelectuale, dar nu renunțând la principiile morale și la valorile umane fundamentale. Cel care își permite încălcarea acestor principii va plăti amar nic această încumetare. În viziunea autorului, dreptatea este cea care triumfă, restabilind relațiile sociale. Autorul accentuează consecințele nefaste, trăgând un semnal de alarmă în societate prin intermediul acestei opere, pe fondul apariției relațiilor capitaliste la sate, evidențiate în nuvelă prin poziția socială a lui Lică Sămădăul.

Specific nuvelei, conflictul se desfășoară liniar și ascendant, fiecare capitol aducând elementele necesare evoluției dramatice a personajelor, fără podoabe artistice, totul fiind relatat în ordine cronologică. Adevăratul conflict este de natură socială și psihologică, alimentat de incapacitatea lui Ghiță, persoană nehotărâtă, să iasă din jocul imoral al lui Lică, pentru a trăi cu demnitate alături de familia lui. O secvență semnificativă pentru incapacitatea sa de a decide să rămână demn este discuția dintre el și Ana, după apariția lui Lică la han cu cererea de a colabora bine cu el în poziția sa de arendaș al hanului. Ghiță îi spune Anei că știe că ar fi mai bine să plece de la han decât să se implice în afacerile lui Lică, dar că nu se poate hotărî (autocaracterizare), lucru accentuat și prin caracterizarea directă a autorului „îi era greu să se oprească asupra unui gând, fie el bun, fie rău”.

Între incipitul și finalul nuvelei există o relație de simetrie, marcată de vorbele înțelepte ale batrânei. La început este prezentată viziunea ei despre viață „omul să fie mulțumit cu sărăcia sa, căci dacă e vorba, nu bogăția, ci liniștea colibeii tale te face fericit“. Trista desfășurare a evenimentelor întărește viziunea ei, „simțeam eu că nu are să iasă bine“, concluzie care marchează finalul nuvelei.

Momentele subiectului surprind evoluția personajului astfel:

Expozițiunea. Nemulțumit de condiția sa de cizmar modest, Ghiță hotărăște să ia, pentru un timp, hanul *Moara cu noroc în arendă*, denumire ironică dată de autor. Pentru un timp totul merge bine.

Intriga începe cu apariția la moară a lui Lică Sămădăul, de a cărui bunăvoință depinde prosperitatea afacerii lui Ghiță, apariție care declanșează lupta interioară dintre bine și rău.

Desfășurarea acțiunii adâncește frământările și vinovăția lui Ghiță care se îndepărtează de familia sa, pe măsură ce devine complicele lui Lică în afacerile sale necurate.

Punctul culminant are loc la Sărbătoarea Paștelui când Ghiță, ajuns pe ultima treaptă a degradării morale, își aruncă soția în brațele lui Ghiță, pentru ca, mai apoi, să o și ucidă.

Deznodământul este tragic, reflectând viziunea autorului despre viață: „după faptă, și răsplată“ (proverb). Toți cei vinovați plătesc cu viața greșelile lor, scăpând doar cei nevinovați, bătrâna și copiii care, în mod simbolic, încep o nouă viață chiar la Sărbătoarea Paștelui, plecând din locurile acelea pustii și blestemate.

Valoarea artistică a nuvelei este dată de capacitatea autorului de a crea personaje vii. Siguranța și precizia cu care au fost realizate se reflectă în fiecare episod dramatic, în analiza psihologică profundă, aspecte care fac din *Moara cu noroc* o veritabilă nuvelă realistă.

Înainte de a pleca la examen, amintește-ți:

Moara cu noroc, de I. Slavici

- **Curent literar:** realism
- **Specie literară:** nuvelă psihologică
- **Tema:** dezumanizarea omului determinată de dorința de înavățire
- **Personaje:** Ghiță, Ana, bătrâna, Lică, Pinte, Răuț

Momentele subiectului:

Expozițiunea – Ghiță închiriaza hanul *Moara cu noroc*

Intriga – apariția la han a lui Lică Sămădăul care declanșează conflictul interior

Desfășurarea acțiunii – implicarea lui Ghiță în afacerile lui Lică și înstrăinarea de familie

Punctul culminant – denunțarea lui Lică și uciderea Anei

Deznodământul – toți cei vinovați plătesc greșelile săvârșite, iar cei nevinovați încep o viață nouă

Folosește informații despre text din eseuri și fii original(ă)!

Abordează cerințele în funcție de punctajul din barem!

Mult succes!

B. MATEMATICĂ

1.

a)

$$584 : 2 = 292 \text{ rest } 0$$

$$292 : 2 = 146 \text{ rest } 0$$

$$146 : 2 = 73 \text{ rest } 0$$

$$73 : 2 = 36 \text{ rest } 1$$

$$36 : 2 = 18 \text{ rest } 0$$

$$18 : 2 = 9 \text{ rest } 0$$

$$9 : 2 = 4 \text{ rest } 1$$

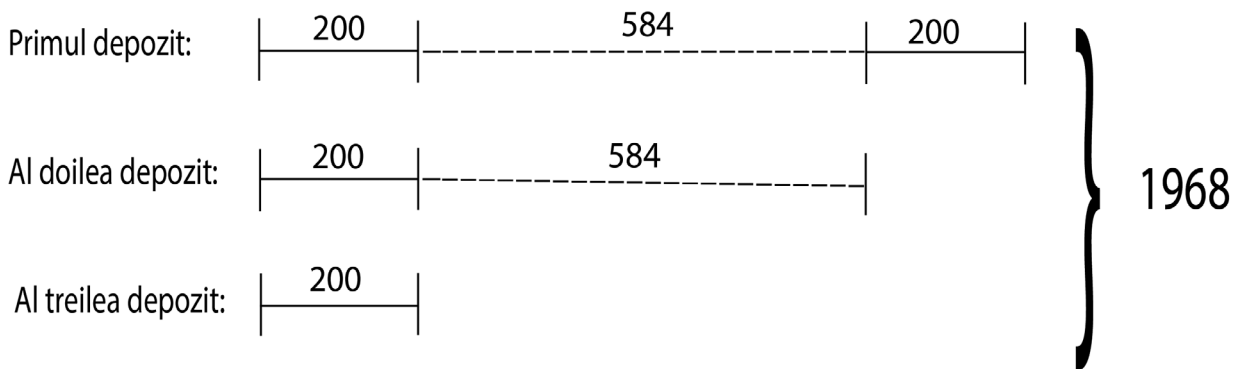
$$4 : 2 = 2 \text{ rest } 0$$

$$2 : 2 = 1 \text{ rest } 0$$

$$1 : 2 = 0 \text{ rest } 1$$

Scrierea în baza 2 a acestui număr este $1100010000_{(2)}$.

b) În al treilea depozit se vor afla $(1968 - 2 \cdot 584) : 4 = 200$ scaune.

c) Notăm cu x numărul necesar de scaune ce trebuie mutate. Avem

$$784 - x = 200 + x \Rightarrow 2x = 584 \Rightarrow x = 292.$$

2.

a) Notăm cu L lungimea, exprimată în metri și cu l lățimea. Știm că $L = l + 1$ și că $2L + 2l = 18$, de unde $4l + 2 = 18 \Rightarrow l = 4 \text{ m}$, $L = 5 \text{ m}$.

b) Aplicând teorema lui Pitagora, deducem că lungimea diagonalei este deci $\sqrt{41} \approx 6,4\dots$ cel mai apropiat număr natural este 6.

c) $l = 4 \text{ m} = 400 \text{ cm}$; $L = 5 \text{ m} = 500 \text{ cm}$. Cum $500 : 125, 400 : 40$, se vor pune 10 rânduri de plăci a câte 4 plăci pe fiecare rând, deci sunt necesare 40 de plăci.

3.

a) Înălțimea AD din vârful triunghiului isoscel ABC este și mediană, deci $BD = 6$ cm. Aplicând teorema lui Pitagora în triunghiul ABD, obținem $AD = 8$ cm și aria este $A = \frac{12 \cdot 8}{2} = 48$ cm².

b) Exprimăm aria triunghiului ABC utilizând baza AC, deci $A = \frac{AC \cdot BE}{2} \Rightarrow BE = \frac{2 \cdot 48}{10} = 9,6$ cm.

c) $\sin A = \frac{BE}{AB} = \frac{9,6}{10} = \frac{24}{25}$.

SUBIECTUL al II-lea

A. METODICA PREDĂRII LIMBII ȘI LITERATURII ROMÂNE

1. În scopul consolidării, ne desfășurăm activitățile astfel:

- I. În cerc, elevii ascultă povestea *Turtița fermecată*. Ei verbalizează cele reținute urmărindu-i firul. În timp ce reascultă povestea secvențial, coordonați de învățător, ei dialoghează pe marginea punctelor centrale. După formularea învățaturii, copiii sunt dirijați către elementele de vocabular și de fonetică.
- II. În semicerc, școlarii ascultă o poveste în lectura învățătorului, scrisă pentru ei. Momentul de lectură este presărat cu întrebări predictive. La final, copiilor li se cere să identifice tema și morala poveștii, dar și să aleagă un proverb potrivit dintre cele trei citite de învățător. Ulterior, se descriu personajele și atitudinile lor; discuția se concentrează pe însușirile pozitive ale eroilor. În încheiere, copiii vizionează câteva secvențe din emisiuni ce promovează aceeași temă: violența.

2. Folosind șablonul uneia dintre activitățile prezentate, valorificăm aceste situații de învățare:

În cerc, elevii ascultă povestea populară *Turtița fermecată*. După prima audiere, învățătorul le spune copiilor denumirea activității și obiectivele urmărite pe parcursul său. După a doua audiere, acesta le adresează copiilor întrebările-cheie: Cine? Când? Unde? Ce? Cum? În baza lor, ei verbalizează cele reținute despre: eroi, timp, loc, acțiune, cursul acesteia, morala poveștii.

Apoi, cu sprijinul învățătorului, elevii găsesc setul de cuvinte-cheie. Cei solicitați despart în silabe cuvintele date și identifică sunetele cerute de învățător/de un coleg. Pentru fiecare termen, acei copii spun câte un cuvânt cu sens asemănător și câte unul cu sens opus. Reușita este mai ușor de atins grație cartonașelor cu litere, dublate de imagini corespunzătoare, dar și grație jetoanelor ce înfățișează simboluri; în baza acestora, copiii pot asocia mai repede cuvintele cu sensuri asemănătoare/diferite.

Mai apoi, dirijat de colegi, un elev fixează pe panoul de plută cartonașele ce conțin cuvintele-cheie, precum și etichetele ce le completează. Avându-le dinainte, colectivul are libertatea să schimbe povestea ori la început, ori la sfârșit. Așa deci, în acest sens, iau cuvântul doi-trei copii.

În cele din urmă, efectivul clasei revine asupra materialului audio. După reascultarea poveștii, învățătorul le cere copiilor să redea sunetele auzite, dar și să spună cât de mult le alimentează acestea imaginația. (Expunerea cerințelor este urmată de mențiunea conform căreia sunetele percepute prin mijloace auditive stârnesc mai mult imaginația decât cele percepute pe canale audio-video. În contextul de

față și într-un limbaj inteligibil, elevilor li se prezintă avantajele teatrului radiofonic și argumentele pentru care se recomandă acest canal de comunicare și de educare.

Lecția este propice pentru aceste **metode**: povestirea, explicația, exercițiul, problematizarea, conversația de verificare, observația sistematică a conduitelor. Toate înlesnesc aplicarea strategiilor euristice. Valoarea acestor resurse procedurale este dată de stilul învățătorului, dar și de tactul cu care animă fiecare situație de învățare.

Organizarea se face frontal și în cerc; frontal – când: se descrie primul moment organizatoric al zilei, se modifică acțiunea poveștii, se pune în lumină apanajul teatrului radiofonic; în cerc – în timp ce firul discuției se desfășoară pe axa poveștii, precum și în timp ce se caută cuvintele-cheie.

Resursele materiale sunt formate din: USB, boxă, cartonașe tipărite și ilustrate, panou de plută și piuneze. Recuzita le dă copiilor șansa să își valorizeze potențialul existent la nivelul gândirii propeoționale și achizițiile din perioadele pre- și abecedară.

Combinat optim cu cele procedurale, resursele materiale creează oportunități în considerarea cărora școlarii își folosesc propriile stiluri de învățare, îndeobște stilul auditiv. Ca atare, lecția în sine reprezintă un moment ce fructifică la maximum potențialul acelor copii care acumulează informații prin canale audio. În egală măsură, lecția aduce în prim plan secvențe ce hrănesc imaginația creatoare. Ba mai mult, copiii sunt încurajați să și imite personajele preferate – verbal și scenic.

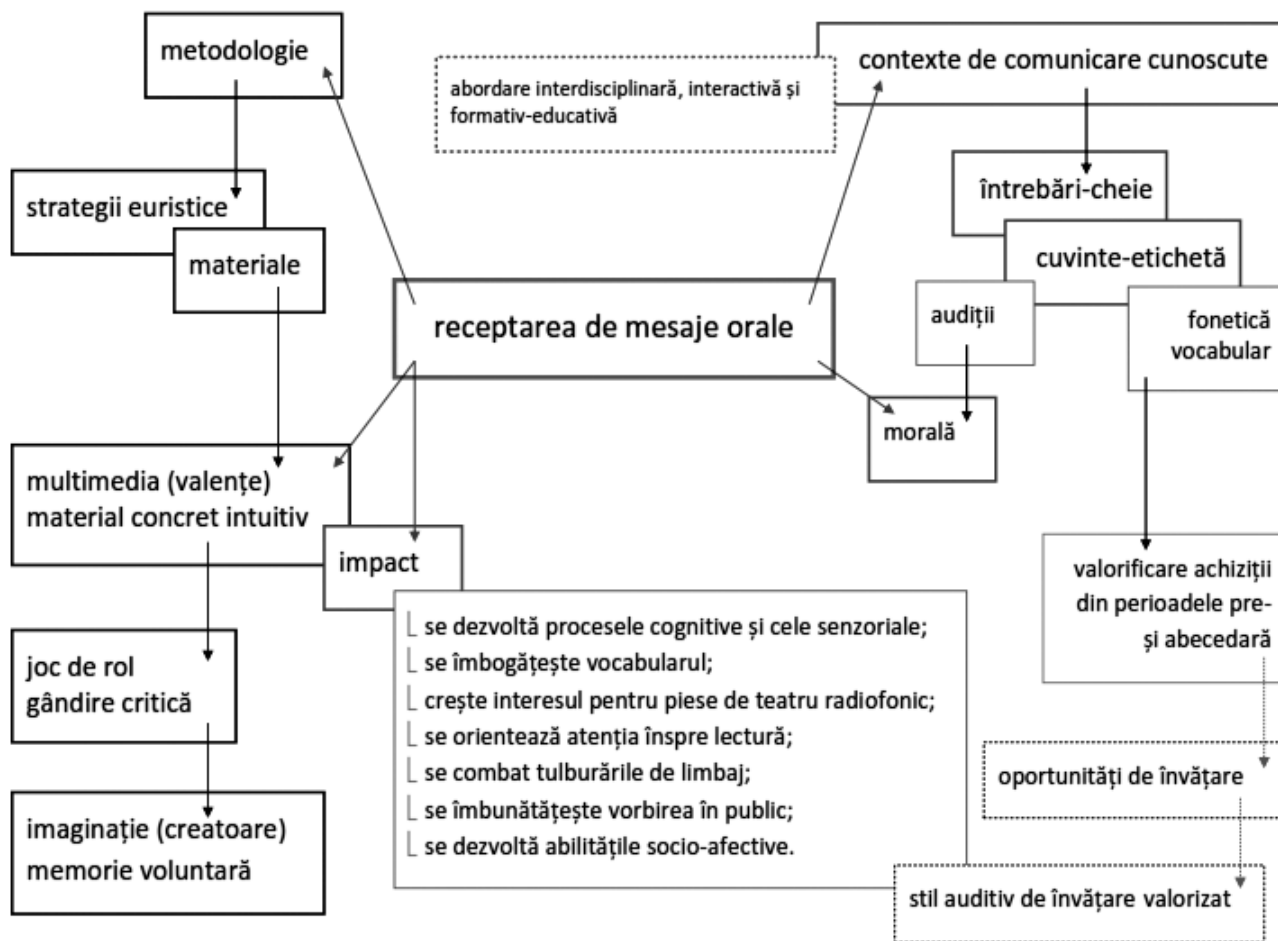
Gândind la povestea audiată, micuții își folosesc negreșit atenția și memoria voluntară. Ei sunt provocați să redea scenele în succesiunea logică și numele personajelor. Astfel, ei învață să preluceze reprezentările formate la nivel cognitiv.

Reflectând la comportamentele personajelor, ei exersează tehnici de gândire critică, alese în raport cu vârsta. Așa, copiii își dezvoltă și abilitățile socio-afective.

Înainte să încheiem, adăugăm un element fundamental. Activitatea poate mobiliza copiii afectați de dislexie și copiii timorați de vorbirea liberă. Întrebările dirijate și încurajările învățătorului îi ajută să depășească tracul inerent expunerilor în public, dar și să își corecteze eventualele greșeli de exprimare. Așa deci, observăm cum ei aprofundează tehnici de educare a limbajului. În plus, observăm cum fondul muzical îi imprimă lecției o notă ce o ridică la nivel interdisciplinar. Deopotrivă, prin natura sa interactivă, activitatea însuflețește lecția.

Ultimele paragrafe ne arată cât de benefică poate fi intersecția a trei obiecte de studiu (*Comunicare în limba română, Muzică și mișcare, Dezvoltare personală*).

Hartă conceptuală – Clasa pregătitoare Comunicare în limba română

B. METODICA PREDĂRII MATEMATICII

1. În scopul consolidării, ne desfășurăm activitățile astfel:

- În microgrupuri, elevii completează spațiile lacunare din enunțurile problemelor date. Pe respectivele spații ei scriu denumiri și simboluri matematice. La final, elevii își rezolvă problemele.
- În perechi, cu varii denumiri și simboluri matematice, elevii compun probleme. Pe acestea din urmă le schimbă cu colegii din alte perechi în vederea rezolvării lor. Apoi, în perechi reunite două câte două, ei modifică numerele, acțiunile și întrebările din problemele efectuate. Întrebările sunt menite să extindă sau să reducă numărul de operații. Elevilor li se dă libertatea de a transforma natura problemelor – din adunare în scădere și invers.

2. Pe fondul uneia dintre activitățile prezentate, valorificăm aceste situații de învățare:

- Grupați câte patru, elevii extrag din boluri enunțuri pe care trebuie să completeze cu expresiile *cu atât mai mult, cu atât mai puțin și în total*. De asemenea, atunci când le rezolvă, ei trebuie să ateste că știu să opereze corect cu simbolurile matematice: =, +, -. Opțional, în fiecare grup, doi

dintre membri își pot asuma rolul de evaluator, rol în care corectează problemele rezolvate de ceilalți doi colegi.

- B. În perechi fiind, elevii compun probleme după două-trei imagini tematice, puse la dispoziție pe măsuțe. Ei introduc în cerințe termeni matematici simpli. (În fiecare pereche, cât de bine stăpânesc elevii tipologia problemei deducem din felul în care formulează întrebările finale.)

După ce elaborează problemele, ei le înmânează colegilor din alte perechi pentru a le rezolva. În clipa aflării rezultatelor, problemele se reîntorc la autorii lor în scopul corectării lor.

Urmează momentul în care perechile se reunesc două câte două la câte o măsuță. Astfel grupați, colegii transformă structura problemelor efectuate, dar și natura lor. În concret, ei modifică numere, acțiuni și întrebări pentru a mări/reduce numărul operațiilor sau pentru a preschimba, de exemplu, o problemă de adunare într-una de scădere și invers.

După caz, abordăm **metodele**: explicația, demonstrația, brainstormingul, problematizarea, învățarea prin colaborare și prin descoperire, conversația de consolidare și cea de verificare, *Schimă perechea*, expunerea.

Organizarea se face frontal, în perechi și în microgrup; frontal – la debutul ambelor activități, în timp ce li se oferă explicații, precum și la final, atunci când elevii își prezintă produsele/rezultatele; în perechi sau în microgrup – pe durata respectivelor activități în scopul soluționării problemelor date/compuse.

Resursele educaționale constau în ilustrații și fișe de lucru.

Pe durata întregii activități, copiii își exersează **stilurile de învățare**, fapt le ce ușurează nu doar procesul de sedimentare a cunoștințelor, ci și operarea cu acestea. Pe deasupra, învățătorul are astfel ocazia să descopere și alte stiluri de învățare.

Totodată, copiii își exersează capacitățile de atenție și de imaginație, dar și abilitățile de comunicare.

În concluzie, lecția în sine este una de reinstruire și una de (auto)educare. Copiii sunt liberi: să se exprime în limbajul matematic, să se motiveze reciproc, să fie creativi compunând probleme, să ridice alte probleme pe baza unor întrebări noi, să fie vigilenți, operativi și comunicativi.

Hartă conceptuală – Clasa pregătitoare

Matematica și explorarea mediului

